

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 4 września 2017 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. stwierdził, że M. B. (1) nie podlega od 26 stycznia 2015 r. ubezpieczeniom społecznym: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu jako pracownik u płatnika składek D. C. (1).

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że w dniu 9 lutego 2015 r. płatnik składek od dnia 26 stycznia 2015 r. zgłosił M. B. (1) do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych : emerytalnego, rentowego, chorobowego i wypadkowego jako pracownika , a już od dnia 3 marca 2015 r. M. B. (1) stała się niezdolna do pracy z powodu choroby przypadającej w okresie ciąży.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych podkreślił do dnia 22 stycznia 2015 r. M. B. (1) figurowała jako osoba zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej , dla której podstawę wymiaru składek stanowiła zadeklarowana kwota nie niższa niż 30% minimalnego wynagrodzenia (w 2015 r. była to kwota w wysokości 372,58 zł). Od dnia 23 stycznia 2015 r. M. B. (1) z tytułu działalności gospodarczej zgłosiła się wyłącznie do ubezpieczenia zdrowotnego , zaś do ubezpieczeń społecznych została zgłoszona w charakterze pracownika w ramach 1/2 etatu przez innego płatnika , a od dnia 26 stycznia 2015 r. przez D. C. (1) również w ramach 1/2 etatu na stanowisku specjalisty do spraw prawnych z wynagrodzeniem w wysokości 2 650,00 zł brutto (jako miejsce wykonywania pracy wskazano w umowie siedzibę pracodawcy i inne miejsca świadczenia pracy przez pracodawcę).

Zdaniem organu rentowego , dokumentacja związana ze stosunkiem pracy potwierdza jedynie fakt formalnego jej sporządzenia i nie jest dowodem faktycznego nawiązania stosunku pracy uzasadniającego podleganie ubezpieczeniom społecznym. W ocenie organu rentowego zawarta umowa o pracę ma charakter czynności pozornej, której celem było obejście przepisów prawa i dzięki temu uzyskanie wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

/decyzja k.196 – 201/

W dniu 12 października 2017 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie M. B. (1) od powyższej decyzji. W treści odwołania skarżąca wskazała ,że nie zgadza się ze stanowiskiem organu rentowego , gdyż faktycznie świadczyła pracę , a polegała ona m.in. na prowadzeniu rozmów z klientami płatnika , czy też na dokonywaniu analizy sytuacji prawnej spółek. M. B. (1) podniosła ,że była podporządkowana pracowniczo , a okoliczność ta nie może być podważona przez brak ewidencji czasu pracy i list obecności w sytuacji gdy strony umowy o pracę jednoznacznie określiły kiedy i w jakich godzinach M. B. (1) świadczyła pracę na rzecz D. C. (1).

/odwołanie k.2-6/

W dniu 12 października 2017 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie płatnika składek od powyższej decyzji. W treści odwołania wskazano ,że stanowisko organu rentowego jest niezasadne , gdyż w dniu 26 stycznia 2015 r. płatnik składek zawarł z M. B. umowę o pracę , która była realizowana. Płatnik podkreślił ,że podczas kontroli jaką ZUS przeprowadził w 2015 r. nie podnoszono żadnych wątpliwości co do zatrudnienia M. B. (1) , a kwestia pozorności zatrudnienia pojawiła się dopiero w sytuacji gdy M. B. (1) wystąpiła z roszczeniem o wypłatę należnych jej świadczeń.

/odwołanie k.2-3 akt VIII U 2148/17/

W odpowiedzi na odwołania pełnomocnik organu rentowego wniósł o ich oddalenie i łączne rozpoznanie. Organ rentowy przytoczył argumentację zawartą w treści zaskarżonej decyzji.

/odpowiedź na odwołanie k.8 – 10 odwrót , odpowiedź na odwołanie k.5-7 akt VIII U 2148/17/

Postanowieniem z dnia 17 listopada 2017 r. Sąd połączył sprawę o sygnaturze akt VIII U 2148/17 ze sprawą o sygnaturze akt VIII U 2147/17 w celu ich łącznego rozpoznania i rozstrzygnięcia oraz zarządził ich prowadzenie pod sygnaturą VIII U 2147/17.

/postanowienie k.9 akt VIII U 2148/17/

Na rozprawie w dniu 12 czerwca 2018 r. pełnomocnik ZUS wniósł o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego od obu wnioskodawczyń, precyzując wartość przedmiotu sporu na kwotę 10.103 zł.

/e – prot. z dnia 12.06.18 00:09:44/

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Płatnik składek D. C. (1) od dnia 25 lutego 1999 r. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) i w jej ramach, w oparciu o umowę agencyjną z firmą (...), zajmuje się sprzedażą polis ubezpieczeniowych oraz lokat inwestycyjnych. Dochody D. C. (1) uzależnione są od ilości zawieranych umów. Z uwagi na osiągnięte wyniki sprzedaży, firma (...) udostępnia D. C. (1) lokal w siedzibie swojej firmy mieszczącej się przy ulicy (...) w Ł..

/wyciąg z (...) k.63 akt ZUS, zeznania D. C. (1) min.00:01:03 – 00:02:20 rozprawy z dnia 12 czerwca 2018 r., płyta CD k.468 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:30:04 – 00:43:53 rozprawy z dnia 23 stycznia 2018 r., płyta CD k.358 oraz informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:08:19 – 00:15:59 rozprawy z dnia 9 marca 2018 r. płyta CD k.432/

M. B. (1) posiada wykształcenie wyższe – ukończyła studia magisterskie na kierunku prawo.

/okoliczność bezsporna/

W okresie od maja 2014 r. do maja 2017 r. M. B. (1) prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) w jej ramach, w oparciu o umowę agencyjną z firmą (...), zajmowała się sprzedażą polis ubezpieczeniowych.

/wyciąg z (...) k.63 akt ZUS, zeznania M. B. (1) min.00:07:16 – 00:13:06 rozprawy z dnia 27 kwietnia 2018 r., płyta CD k.459 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:09:03 – 00:30:04 rozprawy z dnia 23 stycznia 2018 r. płyta CD k.358 oraz informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:03:47 – 00:08:19 rozprawy z dnia 9 marca 2018 r. płyta CD k.432/

D. C. (1) poznała M. B. (1) podczas zjazdu najlepszych agentów i wówczas podjęła decyzję o jej zatrudnieniu. M. B. (1) oprócz wykonywania czynności związanych z prowadzoną przez płatnika działalnością miała zajmować się także prowadzeniem prywatnych spraw D. C. (1).

/zeznania D. C. (1) min.00:01:03 – 00:02:20 rozprawy z dnia 12 czerwca 2018 r., płyta CD k.468 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:30:04 – 00:43:53 rozprawy z dnia 23 stycznia 2018 r., płyta CD k.358 oraz informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:08:19 – 00:15:59 rozprawy z dnia 9 marca 2018 r. płyta CD k.432, zeznania M. B. (1) min.00:07:16 – 00:13:06 rozprawy z dnia 27 kwietnia 2018 r., płyta CD k.459 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:09:03 – 00:30:04 rozprawy z dnia 23 stycznia 2018 r. płyta CD k.358 oraz informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:03:47 – 00:08:19 rozprawy z dnia 9 marca 2018 r. płyta CD k.432/

W dniu 22 stycznia 2015 r. pomiędzy D. C. (1), prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą (...), a M. B. zawarto umowę o pracę na czas określony od dnia 26 stycznia 2015 r. do dnia 30 stycznia 2020 r. M. B. (1) została zatrudniona na stanowisku specjalisty ds. prawnych w wymiarze czasu pracy wynoszącym 1/2 etatu i miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 2 650,00 zł brutto. Zgodnie z treścią umowy, M. B. (1) powierzono następujące obowiązki pracownicze: analizę sytuacji prawnej klientów firmy, opracowywanie planów sukcesyjnych, obsługę prawną firmy (pomoc w sporządzaniu dokumentacji i korespondencji z urzędami). Jako miejsce świadczenia pracy wskazano siedzibę

pracodawcy oraz inne miejsca świadczenia pracy przez pracodawcę. Jako datę rozpoczęcia pracy wskazano dzień 26 stycznia 2015 r.

/umowa o pracę k.119 akt ZUS/

W dniu 9 lutego 2015 r. M. B. (1) została zgłoszona do ubezpieczeń społecznych oraz ubezpieczenia zdrowotnego. Jako datę powstania obowiązku ubezpieczenia wskazano dzień 26 stycznia 2015 r.

/zgłoszenie (...) k.9 – 9 odwrót akt ZUS/

Zaświadczenie lekarskie z dnia 10 lutego 2015 r. wskazuje, że M. B. (1) jest zdolna do wykonywania obowiązków pracowniczych na stanowisku specjalisty ds. prawnych.

/zaświadczenie lekarskie k.183 akt ZUS/

Z karty szkolenia BHP wynika, że w dniach od 26 do 27 stycznia 2015 r. M. B. (1) odbyła szkolenie w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy.

/karta szkolenia BHP w dokumentacji osobowej wnioskodawczynie k.32/

W ramach powierzonych obowiązków M. B. (1) wspólnie z D. C. (1) miała spotykać się z klientami płatnika, przy czym D. C. (1) była odpowiedzialna za przedstawianie ofert polis ubezpieczeniowych, a M. B. (1) za wyjaśnianie kwestii prawnych z nimi związanych. M. B. (1) miała pracować zarówno w lokalu płatnika udostępnianym mu przez firmę (...), jak i u klientów płatnika.

/zeznania świadków: B. M. min.00:45:44 – 00:56:57 rozprawy z dnia 23 stycznia 2018 r., płyta CD k.358, M. C. min.00:26:30 – 00:32:02, M. K. (1) min.00:32:02 – 00:38:48, A. J. min.00:38:48 – 00:46:42 rozprawy z dnia 9 marca 2018 r., płyta CD k.432, zeznania D. C. (1) min.00:01:03 – 00:02:20 rozprawy z dnia 12 czerwca 2018 r., płyta CD k.468 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:30:04 – 00:43:53 rozprawy z dnia 23 stycznia 2018 r., płyta CD k.358 oraz informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:03:47 – 00:15:59 rozprawy z dnia 9 marca 2018 r. płyta CD k.432, zeznania D. C. (1) min.00:01:03 – 00:02:20 rozprawy z dnia 12 czerwca 2018 r., płyta CD k.468 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:30:04 – 00:43:53 rozprawy z dnia 23 stycznia 2018 r., płyta CD k.358 oraz informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:08:19 – 00:15:59 rozprawy z dnia 9 marca 2018 r. płyta CD k.432, zeznania M. B. (1) min.00:07:16 – 00:13:06 rozprawy z dnia 27 kwietnia 2018 r., płyta CD k.459 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:09:03 – 00:30:04 rozprawy z dnia 23 stycznia 2018 r. płyta CD k.358 oraz informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:03:47 – 00:08:19 rozprawy z dnia 9 marca 2018 r. płyta CD k.432/

W firmie płatnika nie prowadzono list obecności.

/zeznania świadka D. B. min.00:17:42 – 00:26:30 rozprawy z dnia 9 marca 2018 r., płyta CD k.432, zeznania D. C. (1) min.00:01:03 – 00:02:20 rozprawy z dnia 12 czerwca 2018 r., płyta CD k.468 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:30:04 – 00:43:53 rozprawy z dnia 23 stycznia 2018 r., płyta CD k.358 oraz informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:03:47 – 00:15:59 rozprawy z dnia 9 marca 2018 r. płyta CD k.432, zeznania M. B. (1) min.00:07:16 – 00:13:06 rozprawy z dnia 27 kwietnia 2018 r., płyta CD w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:09:03 – 00:30:04 rozprawy z dnia 23 stycznia 2018 r. płyta CD k.358/

Podczas pobytu w szpitalu od 3 do 5 lutego 2015 r., u M. B. (1) stwierdzono ciążę – 7 tydzień. Rozpoznano poronienie zagrażające. Ostatnią miesiączkę M. B. miała w dniu 5 grudnia 2014 r.

/dokumentacja medyczna M. B. (1) k. 245, k. 234/

M. B. (1) stała się niezdolna do pracy z dniem 3 marca 2015 r. W tym dniu założono kartę ciąży.

/okoliczność bezsporna. Dokumentacja medyczna – k. 234, 312/

Podczas nieobecności M. B. (1) w pracy, D. C. (1) nie zatrudniła pracownika na jej miejsce, a wykonywaniem części powierzonych M. B. (1) obowiązków zajmowała się osobiście. W odniesieniu do pozostałych powierzonych M. B. (1) obowiązków, D. C. (1) uznała, że ich realizacja może zostać wstrzymana do czasu powrotu M. B. (1) do pracy.

/zeznania D. C. (1) min.00:01:03 – 00:02:20 rozprawy z dnia 12 czerwca 2018 r., płyta CD k.468 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:30:04 – 00:43:53 rozprawy z dnia 23 stycznia 2018 r., płyta CD k.358 oraz informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:08:19 – 00:15:59 rozprawy z dnia 9 marca 2018 r. płyta CD k.432/

W trakcie zwolnień lekarskich M. B. (1) prowadziła korespondencję mailową z D. C. (1). Przed zwolnieniem lekarskim korespondencja dotyczyła 5 maili, w tym pierwszy z dnia 9 lutego 2015 r.

M. B. (1) korzystała z adresu email - (...)

/zeznania M. B. (1) min.00:07:16 – 00:13:06 rozprawy z dnia 27 kwietnia 2018 r., płyta CD k.459 w związku z jej informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:09:03 – 00:30:04 rozprawy z dnia 23 stycznia 2018 r. płyta CD k.358 oraz informacyjnymi wyjaśnieniami min.00:03:47 – 00:08:19 rozprawy z dnia 9 marca 2018 r. płyta CD k.432, wydruki email k.67-77/

W pismach – ofertach ubezpieczeniowych wskazany jest adres (...)

/oferta – k. 59/

Miesięczne przychody płatnika kształtowały się następująco:

2015 r.

- styczeń – 7 317,21 zł
- luty – 6 839,98 zł
- marzec – 13 875,69 zł
- kwiecień – 7 907,36 zł
- maj – 6 875,53 zł
- czerwiec – 11 891,31 zł
- lipiec – 11 414,82 zł
- sierpień – 9 234,01 zł
- wrzesień – 15 992,53 zł
- październik – 8 043,39 zł
- listopad – 7 367,54 zł
- grudzień – 9 819,21 zł

2016 r.

- styczeń – 8 637,77 zł

- luty – 7 223,04 zł
- marzec – 15 951,66 zł
- kwiecień – 11 452,80 zł
- maj – 19 450,74 zł
- czerwiec – 25 192,31 zł
- lipiec – 10 400,87 zł
- sierpień – 10 076,23 zł
- wrzesień – 13 008,96 zł
- październik – 7 414,52 zł
- listopad – 7 381,87 zł
- grudzień – 13 559,90 zł

2017 r.

- styczeń – 2 425,16 zł
- luty – 7 780,87 zł
- marzec – 13 291,16 zł
- kwiecień – 8 721,99 zł
- maj – 10 910,06 zł
- czerwiec – 12 549,67 zł
- lipiec – 13 598,97 zł
- sierpień – 16 029,16 zł
- wrzesień – 13 629,88 zł
- październik – 13 525,12 zł
- listopad – 13 524,12 zł
- grudzień – 14 162,70 zł

/zestawienie przychodów płatnika k.385 – 386 odwrót/

M. B. (1) urodziła dziecko w dniu 6 września 2015 r. Ojcem dziecka jest S. Z..

/okoliczności bezsporne/

W dniu 23 stycznia 2015 r. pomiędzy firmą „PPHU (...)”, a M. B. zawarto umowę o pracę na czas określony od dnia 23 stycznia 2015 r. do dnia 31 grudnia 2019 r. M. B. (1) została zatrudniona na stanowisku specjalisty ds. obsługi prawno

– administracyjnej w wymiarze czasu pracy wynoszącym 1/2 etatu i miesięcznym wynagrodzeniem w wysokości 2 800,00 zł brutto.

Ww. płatnik składek zgłosił M. B. (1) do ubezpieczeń społecznych w dniu 4 lutego 2015 r.

Zaświadczenie o braku przeciwwskazań do zajmowania ww. stanowiska przeprowadzono w dniu 10 lutego 2015 r.

/ustalenia w aktach ZUS/

W trakcie przeprowadzania w dniach od 1 do 10 czerwca 2015 r. kontroli płatnika przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych, D. C. (1) przedstawiła akta osobowe M. B. (1) zawierające następujące dokumenty:

- kwestionariusz osobowy

- umowę o pracę z dnia 22 stycznia 2015 r.

- skierowanie pracownika na wstępne badania lekarskie z dnia 22 stycznia 2015 r.

- zaświadczenie lekarskie z dnia 10 lutego 2015 r. stwierdzające brak przeciwwskazań do wykonywania pracy na stanowisku specjalisty ds. prawnych.

- oświadczenie z dnia 22 stycznia 2015 r. ,że praca u D. C. (1) nie będzie podstawowym miejscem zatrudnienia M. B. (1) wraz informacją o braku dokumentów na podstawie których pracodawca określa przysługujący wymiar urlopu skutkujący zmniejszeniem ilości przyznanego urlopu.

- oświadczenie o zapoznaniu się z zasadami równego traktowania w zatrudnieniu z dnia 22 stycznia 2015 r.

- informację dodatkową do umowy o pracę z dnia 22 stycznia 2015 r.

- kartę szkolenia wstępnego w dziedzinie BHP w dniach od 26 do 27 stycznia 2015 r.

/protokół kontroli k.17– 19 akt ZUS/

D. C. (1) oprócz wnioskodawczynie zatrudniała:

- M. B. (3) – w okresie 21.02. 2016 - 1.08.2016, 1/8 etatu, lider zespołu, 232 zł wynagrodzenia,

- M. J. - w okresie 4.04. 2017 - 20.06.2017, 1/1 etat, asystent doradcy ubezpieczeniowego, 3500 zł wynagrodzenia,

- M. K. (2) - w okresie 27.06. 2017 - 10.04.2019, 1/1 etat, asystent doradcy ubezpieczeniowego, 3500 zł wynagrodzenia,

- K. P. - w okresie 1.02. 2016 - 3.10.2016, 1/8 etatu, analityk danych biznesowych, 232 zł wynagrodzenia,

- A. S. – w okresie 1.02. 2016 - 3.10.2016, 1/8 etatu, menager ds. sprzedaży, 232 zł wynagrodzenia.

/wykaz – k. 175/

Sąd Okręgowy dokonał następującej oceny dowodów:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych dokumentów tj. wyciągów z (...) , umowy o pracę z dnia 22 stycznia 2015 r. , zaświadczenia lekarskiego z dnia 10 lutego 2015 r. , karty szkolenia BHP , dokumentacji medycznej M. B. (1), dokumentów dotyczących zgłoszenia M. B. (1) do ubezpieczeń społecznych , a także

zestawienia przychodów płatnika. Podkreślić również należy ,że żadna ze stron postępowania nie kwestionowała powyższych dokumentów pod względem autentyczności, ani treści merytorycznej.

W odniesieniu do dowodów z dokumentów w postaci: listy obecności w pracy zawartej w dokumentacji osobowej M. B. (1), zakresu obowiązków na stanowisku specjalisty ds. prawnych z dnia 22 stycznia 2015 r., pełnomocnictwa z dnia 26 stycznia 2015 r. (w którym D. C. (1) upoważniła M. B. (1) do reprezentowania jej przed klientami w sprawach z zakresu analizy prawnej, prowadzenia szkoleń, spotkań w zakresie sukcesji prawnej oraz pisania odwołań od wydanych decyzji na ich rzecz), Sąd uznał je za całkowicie niewiarygodne. Nie ulega bowiem wątpliwości, że dokumenty te nie istniały w trakcie przeprowadzania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych kontroli płatnika w dniach od 1 do 10 czerwca 2015 r. (wynika to również wprost z treści przeprowadzonego wówczas przesłuchania płatnika), a zatem zasadnym jest stwierdzenie, że zostały one sporządzone dopiero w trakcie niniejszego postępowania w celu uwiarygodnienia stanowiska strony. Podkreślić także należy, że zarówno M. B. (1), jak i D. C. (1) w swoich zeznaniach były zgodne co do faktu, że u płatnika nie funkcjonowały listy obecności, co dodatkowo potwierdził świadek D. B. zajmująca się obsługą księgową płatnika. Nadto wskazać należy, że dane zawarte w treści list obecności wnioskodawczyni w pracy pozostają w oczywistej sprzeczności ze zgromadzoną w niniejszej sprawie pozostałą dokumentacją. Ze złożonych list obecności wynika bowiem, że M. B. (1) nie była obecna w pracy w dniu 27 stycznia 2015 r., podczas gdy, z treści karty szkolenia wynika, że tym dniu odbyła szkolenie BHP. Nadto wnioskodawczyni miała być obecna w pracy w dniach od 2 do 4 lutego 2015 r., pomimo faktu, że w okresie od 3 do 5 lutego 2015 r. przebywała w szpitalu.

Sąd nie dał wiary złożonym w sprawie przez M. B. (1) oraz D. C. (1) zeznaniom, w zakresie, w jakim twierdziły, że zgodnym zamiarem stron było zawarcie umowy o pracę w dniu 22 stycznia 2015 r. Wprawdzie M. B. (1), jak i D. C. (1) wskazywały, że były zgodne co do chęci podjęcia współpracy, to jednak różniły się zasadniczo co do momentu podjęcia decyzji w tym zakresie. O ile bowiem M. B. (1) wskazywała, że decyzja o zawarciu umowy o pracę zapadła podczas powrotu ze zjazdu agentów, jaki miał miejsce w W. na początku 2015 r., o tyle D. C. (1) wskazywała, że decyzja o zawarciu umowy o pracę zapadła podczas powrotu ze zjazdu agentów, jaki miał miejsce w P. w 2014 r.

Oceniając zeznania M. B. (1) oraz D. C. (1) można skonstatować, że są one zgodne co do tych okoliczności, które mają wskazywać, że praca była świadczona na podstawie umowy o pracę – czyli że praca była świadczona pod kierownictwem i pod nadzorem pracodawcy, za wynagrodzeniem. Co do innych okoliczności tj. czasu pracy, zeznania stron są niespójne i tym samym niewiarygodne. Podkreślić należy, że o ile podczas przeprowadzania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych kontroli płatnika w dniach od 1 do 10 czerwca 2015 r. D. C. (1) wskazywała, że M. B. (1) świadczyła pracę po 4 godziny dziennie, o tyle w trakcie niniejszego postępowania D. C. (1) wskazywała, że wnioskodawczyni świadczyła pracę przez 2-3 dni w tygodniu. Również zeznania M. B. (1) pozostają w oczywistej sprzeczności. O ile w niniejszym postępowaniu wnioskodawczyni wskazała, że świadczyła pracę na rzecz D. C. (1) przez 2 – 3 razy w tygodniu od poniedziałku do środy, a w następnym tygodniu od środy do piątku, o tyle w analogicznym postępowaniu toczącym się przed tutejszym Sądem w sprawie VIII U 1741/17 M. B. (1) wskazała, że na rzecz S. Z. świadczyła pracę zawsze od poniedziałku do środy.

W odniesieniu zaś do złożonych w niniejszej sprawie zeznań świadków: B. M., M. C., M. K. (1) oraz A. J. wskazać należy, że o ile z zeznań tych wynika częściowo, że wnioskodawczyni zajmowała się wykonywaniem określonych czynności o tyle nie sposób uznać, aby posiadali oni wiedzę na temat stosunku prawnego łączącego wnioskodawczynię z płatnikiem. Co więcej, ww. świadkowie różnili się co do godzin w jakich wnioskodawczyni miała wykonywać powierzone jej obowiązki pracownicze. Świadek M. zeznała, iż widziała M. B. raczej w godzinach popołudniowych, wieczornych, gdy tymczasem z zeznań wnioskodawczych wynikało, że miały być to 4 godziny od 9 -10 rano. Nie wiedziała także, co M. B. robiła u płatnika. Świadek M. – B. zeznała, że raz widziała M. B., która przysłała do niej z dokumentami, ale nie pamiętała jakimi i kiedy, nie wiedziała, czym zajmowała się p. B.. Świadek C. zeznała, że obie panie odwiedziły jej firmę, nie była pewna, czy był to luty, czy marzec 2015, podała też okres 2 lat, co przy dacie rozprawy – 2018 r, wskazywałoby na 2016 r, a obie panie były przedstawione jako przedstawiciele A., co nie przemawia za przyjęciem pracowniczego charakteru zatrudnienia. Świadek K. zeznała natomiast, że poznała M. B. w 2014 r, może w 2015 r, a kontaktowała się z p. B. także w 2014r., a zatem przed podjęciem zatrudnienia, przy czym D. C. jest jej opiekunem. Z zeznań tych także nie wynika pracowniczy charakter zatrudnienia. Poza tym świadek K. załączyła pisma, które wiązały się z obsługą jej umowy ubezpieczenia, a wynika z nich, że umowa została zawarta w 2014 r, a więc

przed zatrudnieniem M. B., następne pisma dotyczą 2016 i 2017 r, a więc n zeznania świadka nie dotyczą okresu początkowego zatrudnienia, nadto w tym okresie - lipiec 2016 M. B. była niezdolna do pracy.

Z zeznań świadka J. wynika, iż w 2015 r spotkała się kilkukrotnie z M. B., gdzie omawiały problem związany z ubezpieczeniem, , nie wiedziała jednak o której godzinie odbywały się spotkania, nie знаła relacji pomiędzy paniami, pani C. poleciła M. B. jako osobę do obsługi prawnej.

Pracodawca nie przedstawił także żadnych wiarygodnych dokumentów na potwierdzenie wykonywania przez ubezpieczoną pracy w ramach pracowniczego podporządkowania. Załączone do akt oferty ubezpieczeniowe, zawierające informacje o nr telefonu i stanowisku M. B. nie przesądzają o pracowniczym charakterze zatrudnienia, tym bardziej, że wskazany jest adres mailowy z rozszerzeniem (...) (wnioskodawczyni w kontakcie z płatnikiem posługuje się innym mailem), podane stanowisko – specjalista ds. ubezpieczeń indywidualnych, czy doradca ds. ubezpieczeń grupowych, nie odpowiada stanowisku określone w treści umowy o pracę, nadto brak dowodu, kto powyższe dokumenty wytworzył i kiedy. Załączona korespondencja mailowa także nie stanowi dowodu na pracownicze podporządkowanie. Przy czym tylko 5 wiadomości pochodzi z okresu przed zwolnieniem lekarskim, część dotyczy adresu prywatnego M. B./k. 67 – 71/. Brak dowodu, by M. B. była autorem pism – k. 96 - 117, brak także dowodu z jakiego okresu pisma te pochodzą.

D. C. przedstawiła listy płac – bez podpisu i z podpisem , brak dowodu kiedy faktycznie zostały podpisane. W szczególności, że te załączone w czasie kontroli ZUS i te złożone do sądu różnią się, co podważa wiarygodność także tych dokumentów. M. B. podpisuje wydruki sporządzone w dniu 28.02.2018 r,

Sąd nie dał wiary M. B., że o ciąży dowiedziała się w marcu 2015 r, bowiem, co innego wynika z załączonej dokumentacji medycznej

Sąd oddalił wnioski pełnomocnika organu rentowego: zwrócenie się do Przychodni (...) o udzielenie informacji odnośnie ewentualnej dodatkowej dokumentacji medycznej dotyczącej wnioskodawczyni oraz o nadesłanie przez firmę (...) umowy agencyjnej zawartej z M. B. , jako niezasadne i zamierzające do przedłużenia postępowania. W ocenie Sądu okoliczności, które miałyby być ustalone na podstawie powyższych dokumentów, nie mają znaczenia dla oceny czy wnioskodawczyni świadczyła pracę w reżimie umowy o pracę.

Sąd pominął w części załączoną dokumentację lekarską jako zbędną przy ustalaniu stanu faktycznego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie jako niezasadne podlegało oddaleniu.

Zgodnie z treścią art.6 ust.1 punkt 1, art.8 ust.1 i art.11 ust.1 i art.12 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz.U. z 2017 roku, poz.1778) pracownicy, to jest osoby pozostające w stosunku pracy, podlegają obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym.

Definicja pracownika na gruncie prawa ubezpieczeń społecznych została zawarta w przepisie art.8 ust.1 ww. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, który stanowi, iż za pracownika uważa się osobę pozostającą w stosunku pracy. Pojęcie stosunku pracy o jakim mowa w art.8 ust.1 ww. ustawy jest równoznaczne z pojęciem stosunku pracy definiowanym przez art. 22 k.p. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 13 lipca 2005 roku, I UK 296/04, OSNP 2006/9-10/157).

Stosownie do treści art.22§1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę, a pracodawca do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem.

Stosunek pracy posiada szczególne cechy, które pozwalają na jego odróżnienie od innych stosunków prawnych do niego zbliżonych.

Stosunek pracy wyróżnia się:

- 1) koniecznością osobistego wykonania pracy,
- 2) podporządkowaniem pracownika pracodawcy,
- 3) wykonywaniem pracy na rzecz pracodawcy
- 4) i na jego ryzyko,
- 5) a ponadto odpłatnością pracy.

W razie ustalenia, że w łączącym strony stosunku prawnym występowały elementy obce stosunkowi pracy nie jest możliwa ocena, że zawarta została umowa o pracę.

Nawiązanie stosunku pracy skutkuje równoległym powstaniem stosunku ubezpieczenia. Obydwa te stosunki, jakkolwiek mają inne cele, to wzajemnie się uzupełniają i zabezpieczają pracownika materialnie - pierwszy na co dzień, drugi na wypadek zdarzeń losowych. Stosunek ubezpieczenia społecznego pracowniczego jest konsekwencją stosunku pracy i jako taki ma charakter wtórny. Ubezpieczenie społeczne nie może bowiem istnieć bez stosunku pracy. Uruchomienie stosunku ubezpieczeniowego może odnosić się wyłącznie do ważnego stosunku pracy, a więc takiego, który stanowi wyraz woli obu stron realizowania celów, którym umowa ma służyć. Jeżeli stosunek pracy nie powstał bądź też nie jest realizowany, wówczas nie powstaje stosunek ubezpieczeniowy, nawet jeśli jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne (wyrok Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 17 stycznia 2006 roku III AUa 433/2005, Legalis nr 88987). Sam fakt, że oświadczenia stron umowy o pracę zawierają określone w art.22 k.p. formalne elementy umowy o pracę nie oznacza, że umowa taka jest ważna.

Sąd podziela pogląd Sądu Najwyższego wyrażony w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 stycznia 2005 roku (II UK 141/04, OSNP 2005/15/235), w którym stwierdzono, iż stronom umowy o pracę, na podstawie której rzeczywiście były wykonywane obowiązki i prawa płynące z tej umowy, nie można przypisać działania w celu obejścia ustawy (art.58§1 k.c. w zw. z art.300 k.p.). Ocena taka nie odnosi się jednak do sytuacji gdy podejmowane czynności w ramach zawartej umowy o pracę nie mają na celu rzeczywistej realizacji tej umowy, a jedynie uwiarygodnienie jej świadczenia – innymi słowy są czynnościami pozornymi, fikcyjnymi - pracownik udaje, że wykonuje jakieś czynności jedynie po to, aby stworzyć dowody jej świadczenia. Nawiązanie umowy o pracę może bowiem wynikać z czynności faktycznych wyrażających się z jednej strony zobowiązaniem pracownika do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, z drugiej zobowiązaniem pracodawcy do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem (art.22§1 k.p.).

W niniejszej sprawie płatnik składek D. C. (1) zawarła z M. B. umowę o pracę, która z formalnego punktu widzenia stanowiła stosowną podstawę do objęcia wnioskodawczyni ubezpieczeniem społecznym. Ważność tej umowy została jednak – słusznie – zakwestionowana przez organ rentowy.

Zdaniem Sądu, analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że wnioskodawczyni pewne czynności w spornym okresie wykonywała. Należało jednak zważyć, czy, przy uwzględnieniu całokształtu treści stosunku prawnego realizowanego przez strony, czynności były świadczone w ramach zatrudnienia pracowniczego, w tym na rzecz i ryzyko pracodawcy.

Przede wszystkim w toku niniejszego postępowania nie zostały złożone żadne dokumenty (poza dokumentacją osobową) z których wynikałoby, że wnioskodawczyni świadczyła pracę w ramach stosunku pracy. O ile bowiem z zebranego materiału dowodowego wynika, że wnioskodawczyni zajmowała się wyjaśnianiem kwestii prawnych związanych z zawieraniem przez D. C. (1) polisami ubezpieczeniowymi, o tyle nie sposób stwierdzić, że czynności te wykonywała w ramach obowiązującego ją stosunku pracy.

W ocenie Sądu brak jest dowodu na rzeczywisty czas pracy wnioskodawczynie, a w związku z prowadzoną przez M. B. (1) w spornym okresie działalnością gospodarczą polegającą również na sprzedaży polis ubezpieczeniowych, nie sposób stwierdzić w jakich konkretnie godzinach miałyby świadczyć stosunek pracy, a w jakich prowadzić własną działalność gospodarczą. Co więcej, pracodawca nie prowadził list obecności i tym samym trudno mówić w tym przypadku o podporządkowaniu pracownika co do miejsca, czasu pracy i wykonywanych obowiązków oraz rozliczania go z powyższego. Zatem brak możliwości kontroli pracodawcy nad tym, czy wnioskodawczynie wykonywała swoje obowiązki wynikające z zawartej umowy wyklucza zakwalifikowanie spornej umowy jako umowy o pracę. Strony umowy nie wykazały, by taka kontrola miała miejsce.

Z zebranego materiału dowodowego nie wynika nadto, aby wnioskodawczynie była nadzorowana przez pracodawcę. W ocenie Sądu płatnik nie miał potrzeby zatrudniania pracownika, a wskazuje na to choćby brak zatrudnienia pracownika w czasie nieobecności wnioskodawczynie w pracy. Podkreślić także należy, że fakt braku zatrudnienia pracownika na miejsce wnioskodawczynie w czasie jej nieobecności utwierdza Sąd w przekonaniu, że zatrudnienie wnioskodawczynie przez płatnika było fikcyjne.

Podkreślić także należy, że zawierając umowę o pracę pracodawca nie dopełnił obowiązków wynikających z treści art. 229§1 pkt 1 Kodeksu Pracy i dopuścił wnioskodawczynię do pracy bez wstępnych badań lekarskich. Godnym podkreślenia jest również fakt, że zarówno przeprowadzenie wstępnych badań lekarskich, jak i zgłoszenie wnioskodawczynie do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych (z naruszeniem ustawowego terminu) nastąpiło dopiero po stwierdzeniu u wnioskodawczynie ciąży, co jednoznacznie wskazuje, że celem podjętych przez wnioskodawczynię działań było uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Podleganie pracowniczym ubezpieczeniom społecznym jest uwarunkowane nie tyle opłacaniem składek ubezpieczeniowych, ale legitymowaniem się statusem pracownika rzeczywiście świadczącego pracę w ramach ważnego stosunku pracy. Stosunek pracy jest bowiem stosunkiem zobowiązaniowym uzewnętrzniającym wolę umawiających się stron. W sytuacji, gdy strony nie pozostają faktycznie związane stosunkiem pracy, nie można mówić o fakcie podlegania pracowniczym ubezpieczeniom społecznym. Natomiast sam fakt wykonywania za wynagrodzeniem określonego rodzaju czynności przez jedną ze stron na rzecz drugiej w zależności od cech danego stosunku prawnego, co do zasady może zostać zakwalifikowany, jako umowa o dzieło, umowa zlecenia lub też umowa o świadczenie usług, o której mowa w art. 750 k.c. wobec której stosuje się odpowiednio przepisy o zleceniu. Ocena z jakim faktycznie stosunkiem prawnym mamy do czynienia na gruncie przedmiotowej sprawy pozostaje jednak poza zakresem rozważań Sądu Okręgowego, albowiem przedmiotem zaskarżonej decyzji była wyłącznie umowa o pracę.

Reasumując, zdaniem Sądu Okręgowego, elementem charakterystycznym umowy o pracę, którego analizowany stosunek pracy na pewno nie zawierał, było wykonywanie pracy w ramach podporządkowania pracowniczego. Przede wszystkim zwrócić należy uwagę na to, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie potwierdza, aby płatnik kierował pracą wnioskodawczynie, w szczególności, aby wskazywał na konkretne zadania do realizacji związane z powierzonym stanowiskiem pracy, oraz aby określał konkretne terminy wykonania poszczególnych zadań. Jest to istotne, jeżeli uwzględni się, że zatrudnienie pracownicze odwołuje się do staranności, a nie rezultatu. Ze zgromadzonego materiału dowodowego nie wynika także, aby polecenia co do bieżącego wykonywania pracy były wydawane przez płatnika. Brak dowodu, że płatnik stosował jakikolwiek sposób rozliczenia z wykonania zadań przez odwołującą (nie ma np. żadnych raportów składanych przez odwołującą, a z zeznań samej wnioskodawczynie nie wynika, aby na bieżąco miała wyznaczane przez płatnika skonkretyzowane zadania i czas ich wykonania). Oznacza to, że nie ma podstaw do przyjęcia, że odwołująca świadczyła pracę w warunkach kierownictwa pracodawcy.

Konstatacja ta jest ważna, gdy założyć się, że pracy pod kierownictwem w myśl art. 22 § 1 k.p., jest jedną z najważniejszych cech w procesie typizacji charakteru stosunku prawnego łączącego strony (wyrok SN z dnia 20.03.1965 r., III PU 28/64, OSNCP 1965, nr 9, poz. 157).

Jasne przy tym jest, że cechy podporządkowania pracowniczego mogą być w określonym zakresie charakterystyczne również dla zobowiązań cywilnoprawnych, a nadto, że mogą występować z różnym nasileniem (zob. wyrok SN z

dnia 10.10.2003 r., I PK 466/02 Pr. Pracy 2004, nr 3, s. 35). Zatem zasadne jest rozważenie reguły umożliwiającej rozróżnienie, czy dany stan faktyczny charakteryzuje się podporządkowaniem pracowniczym, czy też więź łącząca strony nosi znamiona innej zależności (zbliżonej do kierownictwa pracodawcy). Ma to znaczenie, gdy weźmie się pod uwagę, że umowa mająca za przedmiot świadczenie pracy nie może mieć mieszanego charakteru, łączącego elementy umowy o pracę i umowy cywilnoprawnej (Wyrok SN z dnia 23.01.2002 r., I PKN 786/00, OSNP 2004, nr 2, poz.23. Z. K., Rodzaje kontraktów menedżerskich, (...) 1999, nr 7, s. 12).

W konsekwencji dla oceny zobowiązania pracowniczego drugoplanowe znaczenie ma nazwa umowy oraz deklarowana w chwili jej zawarcia treść. Ważne jest, w jaki sposób strony kształtują więź prawną w trakcie jej trwania. Zważywszy, że ustawodawca nie zdecydował się na wskazanie dla stosunku pracy elementów przedmiotowo istotnych, zrozumiałe jest, że klasyfikacja doniosłości cech charakterystycznych zobowiązania pracowniczego jest problematyczna. Mimo to za prawidłowy należy uznać pogląd podkreślający konieczność występowania kierownictwa pracodawcy w stosunkach pracy. Więż tą cechuje praca pod kierownictwem, które stanowi element sine qua non każdego zatrudnienia pracowniczego. Formułując tą tezę nie można pomijać, że kierownictwo pracodawcy w procesie rozróżniania reżimów umownych ma niewątpliwie pierwszoplanowe znaczenie. Jest tak dlatego, że nie występuje ono przy umowach cywilnoprawnych. Słuszne jest zatem stanowisko, zgodnie z którym kierownictwo pracodawcy jest jedyną cechą rzeczywiście odróżniającą stosunek pracy od umów cywilnoprawnych (Z. Hajn, glosa do wyroku SN z dnia 16.12.1998 r., II UKN 394/98, OSP 2000, nr 12, poz. 177).

Zdaniem Sądu Okręgowego nie ma wątpliwości, że umowa o pracę sporządzona przez wnioskodawczynię i płatnika składek miała charakter fikcyjny. Stanowisko takie uzasadniają ustalone okoliczności faktyczne. Wnioskodawczyni nie wykazała, że w ramach zawartej spornej umowy o pracę doszło do nawiązania i realizacji stosunku pracy w ramach podporządkowania pracowniczego.

Wskazać należy, że zgodnie z art.83§1 k.c. w zw. z art.300 k.p. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Z czynnością prawną pozorną mamy do czynienia wówczas, gdy występują łącznie, następujące warunki: oświadczenie woli musi być złożone tylko dla pozorów, oświadczenie woli musi być złożone drugiej stronie, adresat oświadczenia woli musi zgadzać się na dokonanie czynności prawnej jedynie dla pozorów, czyli być aktywnym uczestnikiem stanu pozorności. Pierwsza i zasadnicza cecha czynności pozornej wyraża się brakiem zamiaru wywołania skutków prawnych, jakie prawo łączy z tego typu i treścią złożonego oświadczenia. Jest to zatem z góry świadoma sprzeczność między oświadczonymi a prawdziwymi zamiarami stron, czyli upozorowanie przez strony na zewnątrz i wytworzenie przeświadczenia dla określonego kręgu (otoczenia), nie wyłączając organów władzy publicznej, że czynność o określonej treści została skutecznie dokonana. Jednakże zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, wyrażonym w wyroku z 14 marca 2001 roku (sygn. akt III UKN 258/00, OSNAP 2002/21/527), nie można przyjąć pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca świadczenie to przyjmował. Nie wyklucza to rozważenia, czy w konkretnym przypadku zawarcie umowy zmierzało do obejścia prawa (art.58§1 k.c. w związku z art. 300 k.p.).

W wyroku z dnia 2 lipca 2008 roku (II UK 334/07, Lex nr 531865) Sąd Najwyższy wskazał, iż w sytuacji, gdy wolą stron zawierających umowę było faktyczne nawiązanie stosunku pracy i doszło do świadczenia pracy za wynagrodzeniem, sama świadomość jednej ze stron umowy, a nawet obu stron, co do wystąpienia w przyszłości zdarzenia uprawniającego do świadczeń z ubezpieczenia społecznego, nie daje podstawy do uznania, że umowa miała na celu obejście prawa. Ocena taka nie odnosi się jednak do sytuacji gdy podejmowane czynności w ramach zawartej umowy o pracę nie mają na celu rzeczywistej realizacji tej umowy, a jedynie uwiarygodnienie jej świadczenia – innymi słowy są czynnościami pozornymi, fikcyjnymi - pracownik udaje, że wykonuje jakieś czynności jedynie po to, aby stworzyć dowody jej świadczenia.

Tytułem do ubezpieczenia, z którym przepisy prawa ubezpieczeń społecznych łączą podleganie ubezpieczeniu i prawo do świadczeń, miało być w przedmiotowej sprawie zatrudnienie, jako wykonywanie pracy w ramach stosunku pracy. Nie jest istotne przy tym, czy strony miały realny zamiar zobowiązania się – przez pracownika do wykonywania pracy a przez pracodawcę do przyjmowania tego świadczenia i wypłacania wynagrodzenia, lecz to czy zamiar taki został w

rzeczywistości zrealizowany. Pozorność wyraża się w braku zamiaru wywołania skutków prawnych i jednoczesnym zamiarze stworzenia okoliczności mających na celu zmylenie osób trzecich. Istotne znaczenie ma niezgodność między aktem woli a jego uzewnętrznieniem. Założeniem unormowania jest zgoda drugiej osoby na złożenie oświadczenia woli dla pozorów.

Ocena realizacji zwartej przez wnioskodawczynię i płatnika umowy o pracę wskazuje na to, że strony zawarły umowę o pracę, której nie miały zamiaru realizować. O pozorności umowy o pracę wnioskować należy z całokształtu okoliczności dotyczących momentu zawarcia umowy, jak i przez pryzmat zdarzeń późniejszych.

W ocenie Sądu nie ma żadnych dowodów potwierdzających wykonywanie przez wnioskodawczynię pracy na podstawie umowy o pracę.

Należy przypomnieć, że pozorność umowy o pracę zachodzi także wówczas, gdy praca jest faktycznie świadczona, lecz na innej podstawie niż umowa o pracę. /por. wyrok SN z dnia 8 lipca 2009 r, I UK 43/09, z dnia 12 maja 2011 r, II UK 20/11/

W świetle poczynionych ustaleń faktycznych należy stwierdzić, że mamy do czynienia z pozornością oświadczeń woli w zawarciu umowy o pracę przez płatnika, a M. B.. Celem działania stron nie było, bowiem świadczenie pracy w ramach stosunku pracy i uzyskiwanie z tego tytułu wynagrodzenia, a jedynie osiągnięcie innych korzyści, które prawo wiąże z istnieniem stosunku pracy.

Głównym celem zawarcia umowy o pracę winno być nawiązanie stosunku pracy, a jedynie rezultatem i pośrednim celem zatrudnienia jest uzyskanie wskazanych korzyści. Podkreślić przy tym należy, że zarówno przepisy prawa pracy, prawa ubezpieczeń społecznych, jak i przepisy ustrojowe pozwalają kształtować elementy stosunku pracy zgodnie z wolą stron.

Wprawdzie płatnik składek założył wnioskodawczyni akta osobowe, to jednak w ocenie Sądu dokumenty te nie świadczą o wykonywaniu pracy. Stworzenie tej dokumentacji miało jedynie uprawdopodobnić świadczenie pracy. Do ustalenia, że doszło do powstania między stronami stosunku pracy nie jest wystarczające spełnienie warunków formalnych zatrudnienia, a konieczne jest ustalenie, że strony miały zamiar wykonywać obowiązki stron stosunku pracy, wynikające z umowy o pracę i to czyniły.

W ocenie Sądu strony umowy musiały mieć świadomość tego, że umowa nie będzie ich obowiązywać, a ich ewentualne zobowiązania z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne będą krótkotrwałe. Nawiązanie stosunku pracy, którego elementami są zobowiązanie się pracownika do wykonywania pracy i zobowiązanie pracodawcy do wypłacania wynagrodzenia, nie było rzeczywistym celem stron. Stronom chodziło o uzyskanie świadczeń z ubezpieczenia chorobowego i temu celowi podporządkowały skonstruowanie określonej sytuacji prawnej, a umowa o pracę stanowić miała przede wszystkim narzędzie do realizacji tego celu. Fikcyjne, czyli tylko pozorne zawarcie umowy o pracę nie mogło stanowić podstawy do objęcia obowiązkowymi ubezpieczeniami pracowników.

Wobec powyższego Sąd uznał, że zaskarżona decyzja Zakładu Ubezpieczeń Społecznych ustalająca niepodleganie przez M. B. (1) od 26 stycznia 2015 r. ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę jako pracownik u płatnika składek D. C. (1) odpowiada prawu i na podstawie art.477¹⁴§1 k.p.c. oddalił odwołania.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c. , a wysokość wynagrodzenia pełnomocnika ustalił zgodnie z §9 ust.2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2018 r., poz.265) - ze zmianami wynikającymi z rozporządzenia MS z dnia 20 września 2017 r zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2017 poz. 1799), obowiązującego w dniu wpływu odwołań do Sądu.

Jednocześnie biorąc pod uwagę treść art.105 §1 k.p.c. , który to przepis określa sposób ponoszenia kosztów przez współuczestników występujących po jednej stronie procesowej (czynnej lub biernej), gdy strona ta zostaje w

orzeczeniu kończącym sprawę w instancji zobowiązana do zapłaty kosztów na rzecz przeciwnika, Sąd zasądził od obu odwołujących się, zwrot przyznanej kwoty tj. 180 zł w częściach równych, a więc po 90 zł.

Zgodnie bowiem z art. 105 § 1 kpc współuczestnicy sporu zwracają koszty procesu w częściach równych. Sąd może jednak nakazać zwrot kosztów odpowiednio do udziału każdego ze współuczestników w sprawie, jeżeli pod tym względem zachodzą znaczne różnice.

W myśl zasady odpowiedzialności za wynik sporu w postępowaniu procesowym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu - art. 98 § 1 k. p. c.). Ta sama reguła z odpowiednią modyfikacją co do rozdziału kosztów (art. 105 k. p. c.) ma zastosowanie w wypadku istnienia współuczestników sporu składających się na stronę zobowiązaną do zwrotu kosztów procesu. Chodzi tu jednak o wzajemne relacje jednej ze stron procesowych względem drugiej./ Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 października 1965 r. PZ 26/65 /

W sprawie doszło do złożenia odwołania od spornej decyzji zarówno przez ubezpieczonego, jak również przez płatnika składek, a sąd połączył sprawy do łącznego rozpoznania i wyrokowania kierując się ekonomią procesową. W sprawie po stronie ubezpieczonego i płatnika składek wystąpiło współuczestnictwo materialne (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 17 października 2011 r., I UZ 37/11, LEX nr 1489226).

Wobec powyższego należało orzec o kosztach zastępstwa procesowego na podstawie art. 98 kpc w zw. z art. 105 § 1 zd. 1 kpc./ por. w tym zakresie Postanowienie Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 8 lutego 2018 r. III AUa 822/16/.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w punkcie 2 sentencji wyroku.